

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: **Previx s.r.o.**, se sídlem Varšavská 715/36, Praha 2 – Vinohrady, IČ: 243 14 463, zastoupen Mgr. Michalem Šimkům, advokátem, se sídlem Šítkova 233/1, Praha 1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2021, č.j. 32499/21/5100-41453-712140,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2021, č.j. 32499/21/5100-41453-712140 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územního pracoviště pro Prahu 2 ze dne 8. 2. 2021, č.j. 802530/21/2002-52522-111063 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž bylo podle ustanovení § 106a odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o DPH“), rozhodnuto o tom, že žalobce je nespolehlivým plátcem, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [2] Žalobce v podané žalobě namítal, že jak napadené rozhodnutí, tak rozhodnutí prvostupňové jsou minimálně vydaná předčasně, a proto je označil za nesprávná a nezákonná. Namítal, že výzvy ze dne 10. 6. 2020, č.j. 4863883/20/2002-52552-111063 k podání daňového přiznání za 1. čtvrtletí 2020 v náhradní lhůtě 15 dnů, ze dne 6. 8. 2020, č.j. 6258643/20/2002-52552-111063 k podání daňového přiznání za 2. čtvrtletí 2020 v náhradní lhůtě 15 dnů a ze dne 9. 11. 2020, č.j. 8234455/20/2002-52522-111063 k podání daňového přiznání za 3. čtvrtletí 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T., DiS.

v náhradní lhůtě 15 dnů (dále jen „Výzvy“), mu jako daňovému subjektu nebyly doručeny. Namítal, že jeho právní zástupce, kterému byly tyto Výzvy doručovány, disponuje plnou mocí, které mu byla udělena pouze ve vztahu ke konkrétním daňovým kontrolám. Tento právní zástupce nebyl zplnomocněn k podávání daňových přiznání k dani z přidané hodnoty (dále jen „DPH“), ani k jiným daňovým přiznáním. Uvedl, že o této skutečnosti byl správce daně opakovaně informován, naposledy přípisem ze dne 11. 11. 2020. Rovněž uvedl, že právní zástupce žalobce za něj nikdy od doby založení plné moci v roce 2015 nepodal žádné daňové přiznání, neboť tak činil žalobce samostatně. Namítal také, že právní zástupce nebyl žalobcem zmocněn ani k vedení řízení o nespolehlivém plátcí.

- [3] Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud zrušil jak žalobou napadené rozhodnutí, tak rozhodnutí prvostupňové.
- [4] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí s tím, že odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K námitce ohledně nedoručení předmětných Výzev žalovaný uvedl, že tyto byly doručeny jak žalobci, tak i jeho zplnomocněnému zástupci. Plná moc k zastupování pro Mgr. Michala Šimkū, advokáta, byla podána u správce daně dne 7. 5. 2015 a zaevidována pod č.j. 3712683/15. Správce daně tuto plnou moc posoudil jako generální, jelikož byla udělena k zastupování při veškerých úkonech a právních jednáních za žalobce. V rámci této plné moci pak byla udělena zvláštní plná moc pro zastupování před Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územním pracoviště pro Prahu 3 ve věci podání odvolání proti konkrétním zajišťovacím příkazům a ke všem úkonům s tím souvisejícím. Žalovaný upozornil na to, že je možné, že si žalobce zaměnil plné moci, neboť dne 23. 8. 2018 žalobce podal substituční plnou moc pro Mgr. Kateřinu Muhrovou, kterou zmocnil svého právního zástupce a jeho substituta ve věci daňové kontroly na DPH za zdaňovací období duben roku 2017. Žalovaný dále uvedl, že výzva ze dne 10. 6. 2020 byla doručena do datové schránky zástupce žalobce dne 11. 6. 2020 a do datové schránky žalobce dne 8. 7. 2020; výzva ze dne 6. 8. 2020 byla doručena do datové schránky zástupce žalobce dne 6. 8. 2020 a do datové schránky žalobce dne 21. 8. 2020 a výzva ze dne 9. 11. 2020 byla doručena do datové schránky zástupce žalobce dne 10. 11. 2020 a do datové schránky žalobce dne 19. 11. 2020. Žalovaný znovu zopakoval, že v době vydání předmětných Výzev i v době vydání prvostupňového a žalobou napadeného rozhodnutí měl žalobce v dané věci u správce daně zaevidovanou plnou moc ze dne 7. 5. 2015 udělenou advokátovi Mgr. Michalovi Šimkū. K popření uvedeného zmocnění došlo až nyní. Žalovaný dále uvedl, že žalobce nijak nereagoval na skutečnost, že v rozhodnutí o prodloužení lhůty ze dne 8. 12. 2020, č.j. 8453922/20/52522-111063, bylo uvedeno, že s ohledem na textaci předmětné plné moci nelze posoudit tento rozsah plné moci jinak než jako neomezený. Rovněž pak ani poté, co bylo popřeno toto zmocnění, tak doposud nebyl ze strany žalobce učiněn žádný úkon, na základě kterého by byl rozsah zmocnění omezen či ukončen.
- [5] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [6] Žalobce nepodal daňové přiznání k DPH za zdaňovací období 1. až 3. čtvrtletí roku 2020. Daňové přiznání k DPH za zdaňovací období 1. čtvrtletí 2020 mělo být podáno ve lhůtě do 27. 4. 2020. Výzvou ze dne 10. 6. 2020 vyzval správce daně žalobce k jeho podání v náhradní 15denní lhůtě ode dne doručení výzvy. Tato výzva byla zástupci žalobce doručena do datové schránky dne 11. 6. 2020 a do datové schránky žalobce dne 8. 7. 2020.

- [7] Daňové přiznání k DPH za zdaňovací období 2. čtvrtletí 2020 mělo být podáno ve lhůtě do 27. 7. 2020. Výzvou ze dne 6. 8. 2020 vyzval správce daně žalobce k jeho podání v náhradní 15denní lhůtě ode dne doručení výzvy. Tato výzva byla doručena do datové schránky zástupce žalobce dne 6. 8. 2020 a do datové schránky žalobce dne 21. 8. 2020 (doručeno fikcí).
- [8] Daňové přiznání k DPH za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2020 mělo být podáno ve lhůtě do 26. 10. 2020. Výzvou ze dne 9. 11. 2020 vyzval správce daně žalobce k jeho podání v náhradní 15denní lhůtě ode dne doručení výzvy. Tato výzva byla doručena do datové schránky zástupce žalobce dne 10. 11. 2020 a do datové schránky žalobce dne 19. 11. 2020 (doručeno fikcí).
- [9] Následně správce daně oznámil žalobci zahájení řízení ve věci rozhodnutí o nespolehlivém plátcí podle ustanovení § 106a zákona o DPH, a to oznámením ze dne 2. 11. 2020, které bylo zástupci žalobce doručeno do datové schránky doručeno dne 3. 11. 2020 a žalobci dne 12. 11. (doručeno fikcí). Zástupce žalobce podal žádost o prodloužení lhůty, kterému bylo rozhodnutím ze dne 8. 12. 2020, č.j. 8453922/20/2002-52522-111063, vyhověno. Zástupce žalobce ani žalobce však dále nereagovali.
- [10] Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 8. 2. 2021, č.j. 802530/21/2002-52522-111063, bylo podle ustanovení § 106a odst. 1 zákona o DPH rozhodnuto o tom, že žalobce je nespolehlivým plátcem DPH s účinností od data nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.
- [11] V odůvodnění tohoto rozhodnutí správce daně uvedl, že žalobce porušil závažným způsobem své povinnosti vztahující se ke správě DPH, když ohrozil veřejný zájem na řádném výběru daní (viz výše). Zároveň žalobce neprojevil snahu o nápravu svého pochybení. Nepodáním daňových přiznání došlo k porušování povinnosti stanovené v ustanovení § 101 zákona o DPH. Žalobce pak se žalovaným nijak nekomunikoval, čímž porušil zásadu součinnosti. Správce daně pak rovněž zjistil, že adresa sídla žalobce je tzv. virtuální adresa, na které není činnost žalobce vykonávána.
- [12] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí prostřednictvím svého zástupce dne 24. 2. 2021 odvolání, ve kterém uváděl obdobné námitky a argumenty jako v podané žalobě.
- [13] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 25. 8. 2021, č.j. 32499/21/5100-41453-712140, bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [14] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný nejprve popsal institut tzv. nespolehlivého plátce a dále uvedl, že podávání daňových přiznání, jakož i následná úhrada daně, patří k běžným povinnostem daňových subjektů vyplývajících ze zákona. Byl to tedy žalobce, kdo nesplnil své zákonné povinnosti, byť obdržel od správce daně i výzvy k podání daňových přiznání. K námitce nedoručení předmětných Výzev žalovaný uvedl, že není pravdou, že by žalobci nebyla předmětná výzva doručena a že by k tomuto úkonu nezplnomocnil žádného zástupce. Následně zopakoval data doručení jednotlivých výzev do datové schránky zástupce žalobce a do datové schránky žalobce. Shrnutí, že Výzvy byly doručeny jak žalobci do jeho datové schránky, tak i jeho zplnomocněnému zástupci, a to Mgr. Michalovi Šimkům, advokátovi, a to na základě plné moci podané dne 7. 5. 2015. Tato plná moc byla posouzena jako generální. Žalovaný dále odkázal na plnou moc podanou žalobcem dne 23. 8. 2018, kterou však žalobce zmocnil zástupce a jeho substituta k zastupování ve věci daňové kontroly na DPH za zdaňovací období duben roku 2017. Žalovaný tak vyslovil závěr, že předmětné Výzvy byly doručeny osobě, které byl správce daně povinen z vůle zmocnitele v daném řízení doručovat podle ustanovení § 41 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád,

ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“). Žalovaný dále poukázal na to, že uvedené zmocnění je účinné u správce daně již 6 let a až nyní zmocněný zástupce a také sám žalobce tvrdí, že takové zmocnění neexistuje. Tuto námitku tak žalovaný označil za účelové chování žalobce, který se tímto snaží pouze zmást správce daně. Žalovaný rovněž uvedl, že ani sám žalobce na předmětné Výzvy nijak nereagoval, ačkoliv mu byly doručeny. Zdůraznil pak také skutečnost, že ve vztahu k prvostupňovému rozhodnutí žalobce právě skrze svého zástupce požadoval prodloužení lhůty, resp. proti němu i následně podal odvolání. Žalobce si tak dle žalovaného protičeří v tom, že svého zástupce zmocnil pouze ve vztahu ke konkrétním daňovým kontrolám.

- [15] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhnou nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [16] Žalovaný s projednáním věci bez jednání souhlasil, žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [17] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [18] Podle ustanovení § 106a odst. 1 zákona o DPH: *„Poruší-li plátce závažným způsobem své povinnosti vztahující se ke správě daně, správce daně rozhodne, že tento plátce je nespolehlivým plátcem.“*
- [19] Podle ustanovení § 41 daňového řádu: *„(1) Má-li osoba, které je písemnost doručována, zástupce, doručují se písemnosti pouze tomuto zástupci, a to v rozsahu jeho oprávnění k zastupování. (2) Má-li osoba, jejíž poměry jsou doručovanou písemností dotčeny, vykonat něco osobně, doručuje se písemnost jí i jejímu zástupci. Dnem doručení rozhodným pro počátek běhu lhůty je při souběžném doručování této osobě i jejímu zástupci den doručení písemnosti, který nastane později.“*
- [20] Soud nejprve uvádí, že se neztotožnil s argumentem žalovaného, že k určitému popření generálního zmocnění založeného na základě plné moci ze dne 29. 4. 2015 došlo až nyní při podání žaloby, neboť správce daně byl zástupcem žalobcem opakovaně upozorňován na to, že žalobce jako daňový subjekt zastupuje pouze v rámci konkrétních řízení, v rámci kterých mu byla udělena plná moc, přičemž založená plná moc není dle právního zástupce žalobce generální k zastupování pro všechna jednání se správcem daně – srov. přípisy právního zástupce žalobce ze dne 3. 7. 2020, 6. 8. 2020, 23. 10. 2020 a 11. 11. 2020, založené ve správním spisu. Rovněž pak nelze pominout, že právní zástupce žalobce za něj nikdy od založení plné moci v roce 2015 nepodal žádné daňové přiznání (žalobce tak dle svých slov činil samostatně). Tato dílčí pochybení však dle soudu nemohou mít vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.
- [21] V dané věci totiž soud považuje za rozhodující, že předmětné Výzvy byly doručeny jak zástupci žalobce, tak přímo žalobci. Námitka žalobce, že Výzvy, na základě jejichž nesplnění bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, mu jako daňovému subjektu nebyly doručeny, tak je v přímém rozporu s obsahem spisového materiálu. Výzva ze dne 10. 6. 2020 k podání daňového přiznání za 1. čtvrtletí 2020 v náhradní lhůtě 15 dnů ode dne doručení výzvy byla zástupci žalobce doručena do datové schránky dne 11. 6. 2020 a do datové schránky žalobce

dne 8. 7. 2020. Výzva ze dne 6. 8. 2020 k podání daňového přiznání za 2. čtvrtletí 2020 v náhradní lhůtě 15 dnů ode dne doručení výzvy byla zástupci žalobce doručena do datové schránky dne 6. 8. 2020 a do datové schránky žalobce dne 21. 8. 2020. Konečně pak výzva ze dne 9. 11. 2020 k podání daňového přiznání za 3. čtvrtletí 2020 v náhradní lhůtě 15 dnů ode dne doručení výzvy byla zástupci žalobce doručena do datové schránky dne 10. 11. 2020 a do datové schránky žalobce dne 19. 11. 2020. Nadto přímo žalobci do datové schránky bylo doručeno i Oznámení o zahájení řízení ve věci rozhodnutí o nespolehlivém plátcí ze dne 2. 11. 2020, č.j. 8151080/20/2002-52522-111063, a to dne 12. 11. 2020.

- [22] Prvostupňové rozhodnutí, jímž bylo podle ustanovení § 106a odst. 1 zákona o DPH rozhodnuto o tom, že žalobce je nespolehlivým plátcem DPH, pak bylo vydáno dne 8. 2. 2021, tj. zcela zjevně i po uplynutí v pořadí poslední náhradní 15denní lhůty ve vztahu ke zdaňovacímu období 3. čtvrtletí roku 2020. Žalobce tak měl do dne vydání prvostupňového rozhodnutí dostatek času na tyto výzvy k podání daňového přiznání v náhradní lhůtě za uvedená zdaňovací období reagovat. Rovněž pak nelze pominout, že žalobce reagoval skrze svého právního zástupce na zahájení řízení ve věci rozhodnutí o nespolehlivém plátcí tak, že podal žádost o prodloužení lhůty k vyjádření se k zahájení tohoto řízení. Této žádosti bylo vyhověno (srov. rozhodnutí správce daně ze dne 8. 12. 2020), avšak žalobce ani jeho zástupce následně nijak nereagovali a k zahájení tohoto řízení se nevyjádřili. Správce daně tak tímto prodloužením lhůty k vyjádření se k zahájení řízení ve věci rozhodnutí o nespolehlivém plátcí dal žalobci další časový prostor pro odstranění důvodů, na kterých správce daně hodlal rozhodnutí o nespolehlivém plátcí vystavět; jinými slovy dal žalobci prostor daňová přiznání ještě dodatečně podat tak, aby se vyhnul danému negativnímu následku této své nečinnosti (nesoučinnosti).
- [23] Soud považuje za vhodné zdůraznit rovněž skutečnost, že ve vztahu k řízení ve věci rozhodnutí o nespolehlivém plátcí žalobce podal prostřednictvím svého právního zástupce žádost o prodloužení lhůty k vyjádření se k oznámení o zahájení řízení, následně také odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí a konečně také žalobu proti rozhodnutí správního orgánu II. stupně. Je tedy nepochybné, že minimálně v řízení ve věci rozhodnutí o nespolehlivém plátcí považoval žalobce své právní zastoupení daným zástupcem za nesporné a nepochybné, když skrze tohoto právního zástupce jednal s orgány finanční správy (a následně i se soudem). Žalobní námitku, že právní žalobce nebyl žalobcem zmocněn ani k vedení řízení o nespolehlivém plátcí, tak soud považuje s ohledem na faktické jednání žalobce a jeho právního zástupce v daném řízení, za nedůvodnou.
- [24] K námitce, že jeho právní zástupce disponuje plnou mocí, která byla udělena pouze ve vztahu ke konkrétním daňovým kontrolám, soud uvádí, že i kdyby snad neshledal závěr správce daně a žalovaného ohledně charakteru žalobcem předložené plné moci ze dne 29. 4. 2015 (tj. že se jedná o plnou moc generální) správným, pak by ani toto pochybení nemohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Je tomu tak proto, že již výše bylo konstatováno, že předmětné Výzvy byly doručeny i přímo žalobci, který měl dostatečný časový prostor na ně reagovat.
- [25] Pro přehled věci soud uvádí, že ve správním spise je založena plná moc ze dne 29. 4. 2015, kterou žalobce zmocnil svého právního zástupce, aby jej „*zastupoval, aby vykonával veškeré úkony a právní jednání, přijímal doručované písemnosti, podával návrhy a žádosti, podával opravné prostředky nebo námitky a vzdával se jich, to vše i tehdy, když je podle právních předpisů zapotřebí zvláštní plné moci.*“ Plná moc byla dále udělena „*i v rozsahu práv a povinností podle občanského zákoníku, obchodního zákoníku, občanského soudního řádu, daňového řádu.*“ Zároveň byla plná moc udělena jako zvláštní plná moc „*k zastupování před Finančním úřadem*

pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 3, ve věci podání odvolání proti zajišťovacím příkazům: č.j. 2631152/15/2003-00540-110077, č.j. 2637732/15/2003-00540-110077, č.j. 2589388/15/2003-00540-110077, č.j. 2596865/15/2003-00540-110077; a ke všem úkonům souvisejícím.“

- [26] Ve správním spise je dále založeno substituční oprávnění ze dne 21. 8. 2018, které udělil právní zástupce žalobce Mgr. Kateřině Muhrové, advokátce, se sídlem Šitkova 233/1, Praha 1, aby jej zastupovala „*ve věci daňové kontroly na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období duben 2017 u daňového subjektu Previx s.r.o., IČ 24314463, se sídlem Vinohradská 715/36, Vinohrady, 120 00 Praha 2, vedené u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 2.*“ Substitut byl zmocněn ke všem úkonům a jednáním ve shodném rozsahu jako zmocnitel.
- [27] Z citace těchto plných mocí vyplývá, že žalobce udělil svému právnímu zástupci generální plnou moc (jelikož byla udělena k zastupování při veškerých úkonech a právních jednáních za žalobce), v rámci které pak žalobce udělil svému zástupci zvláštní plnou moc pro zastupování před Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územním pracovištěm pro Prahu 3 ve věci podání odvolání proti 4 zde označeným zajišťovacím příkazům. Co se týče zastupování žalobce ze strany jeho zástupce ve věci daňové kontroly, tak v tomto směru předložený spis obsahuje pouze výše uvedenou substituční plnou moc týkající se daňové kontroly na DPH za zdaňovací období duben 2017.
- [28] Rovněž pak v této otázce nelze pominout, že správce daně dne 9. 6. 2021, pod č.j. 5316524/21/2000-11442-109949, v rámci odvolacího řízení vyhotovil sdělení, ve kterém žalobci sdělil, že plnou moc ze dne 29. 4. 2015 považuje za generální, a proto je v souladu s ustanovením § 41 odst. 1 daňového řádu povinen doručovat pouze zástupci daňového subjektu. Dále uvedl, že bude respektovat vůli zmocnitele a zmocněnce, došlo-li ke zrušení této plné moci či k omezení rozsahu zastupování; avšak v takovém případě poučil žalobce, že je nezbytné doručit správci daně odvolání plné moci či dohodu o úpravě rozsahu zastupování, neboť až od takového dne je takový úkon vůči správci daně účinný. Žalobce pak byl dále upozorněn na to, že v případě omezení plné moci musí být jednoznačně zřejmé k jakým úkonům, řízením nebo jiným postupům se plná moc vztahuje (ustanovení § 28 odst. 1 daňového řádu). Žádné odvolání či omezení plné moci však správci daně ze strany žalobce ani jeho právního zástupce doručeno nebylo.
- [29] Soud tak dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí prvostupňové bylo vydáno v souladu se zákonem, neboť předmětné Výzvy k podání daňových priznání v náhradní lhůtě byly doručeny jak právnímu zástupci žalobce, tak i přímo žalobci, přičemž z faktických úkonů v řízení ve věci rozhodnutí o nespolehlivém plátcí je zjevné, že žalobce byl i v tomto řízení svým právním zástupcem zastoupen, resp. že projevil svou vůli být i v tomto řízení tímto zmocněncem zastupován.
- [30] Ze všech shora uvedených důvodů proto soud neshledal žalobu důvodnou a podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.
- [31] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. července 2023

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu